

§ 2. Z dniem 1 lipca 1969 r. Państwowe Biuro Notarialne w Jaworznie przejmuje prowadzenie ksiąg wieczystych dla obszaru miasta Jaworzna oraz dla obszarów osiedla Jeleń i gromad Byczyna i Ciężkowice powiatu chrzanowskiego, w województwie krakowskim.

§ 3. W terminie wskazanym w § 2 traci moc § 1 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 listopada 1966 r. w sprawie określenia państwowych biur no-

tarialnych, przejmujących prowadzenie ksiąg wieczystych (Dz. U. Nr 49, poz. 302), w części dotyczącej obszarów osiedla Jeleń i gromad Byczyna i Ciężkowice powiatu chrzanowskiego.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1969 r.

Minister Sprawiedliwości: S. Walczak

158

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 21 czerwca 1969 r.

w sprawie szczegółowych zasad ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1969 r. o pracowniczych urloпах wypoczynkowych (Dz. U. Nr 12, poz. 85) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wynagrodzenie za czas urlopu ustala się w wysokości przeciętnego wynagrodzenia z okresu trzech miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc rozpoczęcia urlopu. Wynagrodzenie z tego okresu zwane jest dalej „podstawą wymiaru”.

2. Podstawa wymiaru obejmuje świadczenia pieniężne wypłacone pracownikowi z osobowego funduszu płac, z wyjątkiem:

- 1) premii, o których mowa w § 4 ust. 1,
- 2) dopłat (dodatków) za rozłąkę,
- 3) odpraw przewidzianych w obowiązujących przepisach z tytułu zwolnienia z pracy lub przeniesienia do innej pracy,
- 4) dodatku godzinowego wypłacanego na kolei pracownikom drużyn lokomotywowych i konduktorskich,
- 5) dodatkowego wynagrodzenia przysługującego radcom prawnym z tytułu zastępstwa w postępowaniu sądowym lub arbitrażowym.

3. Podstawa wymiaru nie obejmuje:

- 1) nagród,
- 2) premii, które w myśl przepisów szczególnych nie przysługują za czas urlopu,
- 3) premii wypłacanych poza planem osobowego funduszu płac,
- 4) świadczeń pieniężnych nie zaliczanych do osobowego funduszu płac.

4. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz zarządami głównymi odpowiednich związków zawodowych ustalić w uzasadnionych wypadkach, że podstawa wymiaru obejmuje niektóre nagrody (ust. 3 pkt 1) oraz niektóre premie i świadczenia pieniężne określone w ust. 3 pkt 3 i 4.

§ 2. Do wynagrodzenia za czas urlopu — oprócz przeciętnego wynagrodzenia określonego w § 1 ust. 1 — wlicza się ponadto:

- 1) pracownikom zatrudnionym w danym zakładzie pracy, będącym członkami brygad załadunkowo-wyładunkowych — wynagrodzenie przeciętne za prace załadunkowe i wyładunkowe z okresu trzech miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc rozpoczęcia urlopu, wypłacone z bezosobowego funduszu płac;
- 2) dziennikarzom — honoraria przeciętne z okresu 12 miesięcy poprzedzających miesiąc rozpoczęcia urlopu, wypłacone za pracę dziennikarską w redakcji macierzystej;

3) pracownikom artystycznym — wynagrodzenie przeciętne z okresu całego sezonu teatralnego (muzycznego), wypłacone za występy ponad normę w macierzystej instytucji, związane ze stałą funkcją pracownika przewidzianą w umowie o pracę.

§ 3. 1. Wynagrodzenie za jeden dzień urlopu ustala się przez podzielenie podstawy wymiaru przez liczbę dni roboczych, za które pracownikowi przysługiwało wynagrodzenie w okresie 3 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc rozpoczęcia urlopu.

2. W stosunku do pracowników, dla których niedziela i inne dni ustawowo wolne od pracy są zgodnie z obowiązującymi przepisami normalnymi dniami pracy, a w szczególności w stosunku do pracowników zatrudnionych w ruchu ciągłym, przy pilnowaniu, przy pracach koniecznych ze względu na ich użyteczność społeczną i codzienne potrzeby ludności — za dni robocze uważa się również przepracowane niedziele i inne dni ustawowo wolne od pracy, za które pracownik otrzymał inny dzień wolny.

3. Wynagrodzenie za czas urlopu oblicza się przez pomnożenie wynagrodzenia za 1 dzień urlopu przez liczbę dni urlopu.

4. W stosunku do pracowników, których obowiązuje praca w mniejszej liczbie dni niż liczba dni roboczych, a w szczególności w stosunku do zatrudnionych w czterobrygadowym systemie pracy, w systemie wolnych sobót w niektórych tygodniach i w systemie pięciodniowego tygodnia pracy, wynagrodzenie za czas urlopu ustala się przez podzielenie podstawy wymiaru przez liczbę dni przepracowanych zgodnie z rozkładem czasu pracy obowiązującym pracownika w okresie trzech miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc rozpoczęcia urlopu, a otrzymany wynik mnoży się przez przypadającą na czas urlopu liczbę dni, które pracownik zgodnie z rozkładem czasu pracy przepracowałby, gdyby nie korzystał z urlopu.

5. Do liczby dni przepracowanych, o których mowa w ust. 4, wlicza się również dni nie przepracowane, jeżeli za te dni pracownik otrzymał wynagrodzenie.

§ 4. 1. Do podstawy wymiaru nie wlicza się premii, których wysokość jest zależna od osiągnięć całego zakładu pracy, oddziału (wydziału) lub zespołu pracowników. Premie te wypłaca się w przyjętych terminach ich wypłat, tak jak pozostałym pracownikom zakładu pracy, oddziału (wydziału) lub zespołu, przy czym okres urlopu traktowany jest na równi z okresem wykonywania pracy.

2. Do podstawy wymiaru nie wlicza się składników wynagrodzenia o charakterze stałym, przysługujących za okres

dłuższy niż 1 miesiąc, a w szczególności dodatków za usługę lat i ekwiwalentów pieniężnych wypłacanych w zamian za świadczenia w naturze. Składniki te wypłaca się w przyjętych terminach ich wypłat, przy czym okres urlopu traktowany jest na równi z okresem wykonywania pracy.

3. Przyznane nagrody, nie wliczane do podstawy wymiaru, wypłaca się w przyjętych terminach ich wypłat.

4. Do podstawy wymiaru nie wlicza się wartości deputatów lub innych świadczeń w naturze wydawanych bezpłatnie lub częściowo odpłatnie. Deputaty te i świadczenia wydaje się pracownikowi w naturze, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami szczególnymi, w przyjętych terminach ich wydawania.

§ 5. 1. Jeżeli wynagrodzenie określone w stawkach miesięcznych w stałej wysokości nie uległo zmianie w okresie 3 miesięcy kalendarzowych poprzedzających urlop oraz w miesiącu wykorzystywania urlopu, wypłaca się je w wysokości należnej za miesiąc wykorzystywania urlopu.

2. Jeżeli wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, uległo zmianie w okresie 3 miesięcy poprzedzających urlop lub w miesiącu wykorzystywania urlopu, wynagrodzenie za 1 dzień urlopu oblicza się przez podzielenie wynagrodzenia z okresu 3 miesięcy kalendarzowych poprzedzających miesiąc wykorzystywania urlopu przez trzy, a następnie przez podzielenie uzyskanego wyniku przez liczbę dni roboczych przypadających w miesiącu wykorzystywania urlopu. Wynagrodzenie za czas urlopu oblicza się według zasad określonych w § 3 ust. 3.

§ 6. 1. Wynagrodzenie za czas urlopu wypłaca się w przyjętych w zakładzie pracy terminach wypłaty.

2. Na wniosek pracownika zakład pracy obowiązany jest wypłacić mu zaliczkę w wysokości wynagrodzenia należnego za czas urlopu.

§ 7. Ekwiwalent pieniężny za urlop oblicza się według zasad ustalonych w rozporządzeniu.

§ 8. Pozostają w mocy:

- 1) zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 kwietnia 1960 r. w sprawie zasad obliczania wynagrodzenia za urlop dla pracowników zatrudnionych w biurach (pracowniach) projektów (Monitor Polski Nr 33, poz. 165),
- 2) zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 26 sierpnia 1960 r. w sprawie zasad obliczania wynagrodzenia za urlop dla niektórych kategorii pracowników (Monitor Polski z 1960 r. Nr 73, poz. 340 i z 1963 r. Nr 39, poz. 195).

§ 9. Wynagrodzenie za czas urlopu pracowników otrzymujących wynagrodzenie w walutach zagranicznych w okresie, z którego wynagrodzenie stanowi podstawę obliczenia wynagrodzenia za urlop, określają odrębne przepisy.

§ 10. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11 czerwca 1923 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w przedmiocie wykonywania ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopiach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1923 r. Nr 62, poz. 464, z 1929 r. Nr 59, poz. 467 i z 1953 r. Nr 13, poz. 54),
- 2) rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 28 lutego 1953 r. w sprawie urlopiów dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1953 r. Nr 13, poz. 54 i z 1959 r. Nr 42, poz. 264).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1969 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: M. Krukowski

159

OBWIESZCZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 7 lipca 1969 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach.

1. Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 19 kwietnia 1969 r. o zmianie ustawy o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 11, poz. 80) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1961 r. Nr 32, poz. 159 oraz z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i Nr 43, poz. 297) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów prawnych ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje:

- 1) art. 46—50 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) w brzmieniu:

«Art. 46. 1. Traci moc dział IV (art. 100—112) dekretu z dnia 11 października 1946 r. — Prawo rzeczowe (Dz. U. Nr 57, poz. 319).

2. W ustawie z dnia 22 maja 1958 r. o terenach dla budownictwa domów jednorodzinnych w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1958 r.

Nr 31, poz. 138 oraz z 1961 r. Nr 7, poz. 47) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 ust. 2 skreśla się wyrazy „na koszt Państwa”,
- 2) skreśla się art. 25 i 26.

Art. 47. W ustawie z dnia 6 czerwca 1958 r. o ściąganiu należności Państwa z tytułu najmu lokali (Dz. U. Nr 35, poz. 156) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie: „Ustawa z dnia 6 czerwca 1958 r. o ściąganiu czynszów najmu i innych należności Państwa związanych z korzystaniem z terenów i budynków państwowych”;
- 2) dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. Należnościami Państwa podlegającymi przymusowemu ściąganiu od dłużników określonych w art. 1 wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi, w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych są również należności z tytułu:

- 1) opłat za korzystanie z terenu oddanego